

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Defensio Abbatiae Imperialis S. Maximini

Zyllesius, Nicolaus

Treveris, 1638

§ III. Ex alijs indicijs ostenditur Dagobertinum tale non extitisse.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14268

ni Archiepiscopi, sicut & in ea, quam Camera Spirensi obrulerunt, ponitur *Pipinus Maior domus*, sed sine veteri appendice, quæ erat in prioribus copijs, *Dux Hasbania*. nam an apud coætaneum Dagoberto scriptorem reperiretur Hasbania Ducatus, non parua esse poterat controuersia, cum posteriores temporibus nepotum Caroli M. tantum meminissent Comitatum Hasbania.

Omitto plurimas alias immutationes & variationes (huiusmodi non nemo Vir magnus solus quatuordecim obseruauit) quibus Diploma illud, mollis ad instar ceræ in figuras innumeras efformatum fuit, ne tædium lectori ex minutijs illis oboriatur. Ex quibus omnibus efficaciter colligitur, præsum illud Dagoberti Diploma nunquam extitisse, vel certè non tale extitisse, neque, id quod obtenditur, fidem mereri. Veritas enim inuicta semper sibi similis & constans est. Et ex sequentibus etiam magis illud apparebit.

s. III. Ex alijs indicijs ostenditur Dagobertinum tale non extitisse.

PLura alia indicia deprehenduntur in prætenso dicto Dagobertino, quæ planè demonstrant illud tale, quale exhibetur nunquam fuisse, & proinde omnem illi fidem denegandam.

Primò, quia ponitur in illo Annus Incarnationis Domini, sed manifestè constat ex historia, Dagoberti ætate & multo etiam post, vsque ad Caroli M. tempora, expeditas non fuisse à Regibus Francorum litteras, adscriptis Incarnationis Domini annis. In testes appellantur omnes, quotquot viderunt veterum litteras, & ij signatè, qui Dagobertinas aliquas in Originali tractârunt, quos inter, sunt Domini Præsides & Assessores Camera Spirensis, quibus Weissenburgense Diploma Dagobertinum non pridem in Originali exhibitum fuit, prout & olim bina Weissenburgensia Diplomata Dagobertina Haganoæ Maximiliano I. Imperatori, eiusque filio Philippo in frequentissimo Procerum cætu, Anno MDV. sunt exhibita in Originalibus à Rudigero ultimo Abbate Weissenburgensi, & primo ibidem Preposito, contendente cum Philippo Palatino Comite Rheni. Hæc omnia Diplomata nullos habuerunt inscriptos annos Incarnationis Domini, nec habebunt vnquam, nisi ab infida manu addantur.

Quod si per otium libeat videre Diploma antiquum immunitatis à S. Germano, non multum ante tempora Dagoberti Datum, cuius etiam Originale extat, reperies ita conclusum, Actum Parisijs Ciuitate, sub die duodecima Kalendar. Septembris Anno quinto Domini Chariberti Regis, vide illud apud Amoinium, *in Dagoberto post cap. 20. pag. 189. & seqq.* prorsus eodem modo Regium nostrum Dagoberti Originale Diploma finitur. Vide etiam Dagoberti Diploma Parisiense, apud Aubertum Miræum, *in Notitia Ecclesiarum Belgij lib. 6.* & aliud Dagoberti Cameracense apud eundem Miræum, *lib. 2. Donat. Belgie. cap. 1.*

Secundo, quia nomen Dagoberti in prætenso Diplomate habetur ad longum exscriptum, hoc modo, *Dagobertus Rex*, cum tamen certum sit ea ætate, & centenis etiam annis post, nullius Imperatoris vel Regis nomen ad longum vilo in Diplomate scribi solitum, sed tantum characterisimo quodam, & nota eius Regis, qui rescribebat, insigniri, cum huiusmodi epigraphe, signum Dagoberti, Pipini, Caroli &c. Regis. Sed & in constitutionem talis characterissimi

interueniebant tantum proprij nominis characteres, nullo autem modo characteres Regiæ dignitatis aut officij, nisi demum post Conradi SALICI tempora, prout ex innumeris veris & genuinis Diplomatis veterum Regum, & apud nos, & vbi vbi illa alibi sint, ostendi potest; at prætenfum Dagoberti Diploma, nomen etiam Regis apponit.

Tertio, quia in prætenso Diplomate Dagoberti dicitur subscripsisse Principius Spirensis Episcopus, quod esse non potest; cum constet ex Annalibus Ecclesiæ Spirensis apud Casparum Bruchium *in epitome de Germ. Archiep. & Episcop.* & apud Munsterum *lib. 5. cosm. c. 149.* Principium ad Episcopum Spirensis tandem euectum anno DCLII. eo ipso enim mortuus est antecessor eius Athanasius, Prætenfæ autem literæ Dagoberti in Aduersarij libello ponuntur Datæ Anno DCXLIII. Adde quod ipse Principius Anno DCLXXVIII. mortuus sit, cum viginti quinque annos iuxta tabulas Spirenses in Episcopatu expleßet, vnde iterum sequitur, quod Anno DCXLIII. Episcopus esse non potuit.

Quarto, quia prætenfum Diploma Dagoberti non habet locum, neque diem Datæ, contra morem, qui in alijs Dagoberti priuilegijs obseruatur apud Cocium & Mirzum *locis citatis supra.*

Quinto, quia manifestè falsam in constructione latinitatem continet, & quidem in verbis ipsis substantialibus, & ad scriptoris intentum maximè pertinentibus, adeo, vt in oratione sensus non sit, nec quidquam de *Cella* enuntiet, sic enim habet. *Præcipimus atque iubemus, vt omnes res vel facultates ad Ecclesiam S. Petri Treuerica Vrbs pertinentes scilicet Cellam S. Hilarij, quæ nunc appellatur S. Maximini, &c. & Cellam S. Paulini & S. Eucharij, &c. Basilicam S. Martini sitam in pago Maiginensi & ceteras Basilicas, Castella, Vicos, Villas, Vincas, syluas sub iure S. Petri Treuirensis Ecclesiæ permaneant.* Ibi Cellam; vicos, villas permaneant, atqui falsa talis latinitas vitiat Rescriptum, illique fidem adimit. Ita Decreuit Lucius III. Pontifex. *Quibus, inquit (litteris Apostolicis) quoniam manifestum continent in constructione peccatum fidem te nolumus adhibere, c. ad audientiam 1. de Rescriptis. Gl. & DD. consentiunt.*

Denique, quia repugnat & contrariatur alteri cuidam Sigiberti Regis prætenso Diplomati, quod in libello sub lit. B. exhibetur, prout sequenti sectione ostendetur. Quapropter neutri in iure secundum Leges fidem habere oportet. *l. Scriptura 14. c. de fide instrumentorum.*

S. IV. Exemplum tantum est, ideoque fidem non facit.

A Utographum & Originale huius Documenti nunquam in litibus, conferentijs, alijsque occasionibus exhiberi potuit, cum tamen id instanter petiuerimus. Itaque in processu Spirensi Anno MDXLIX. inchoato, non exhibita Originalia, sed nuda exempla, tum aliunde, tum ex ipso libello & verbis in Voto Camerae allatis, *in Voto Camerae n. 88. pag. 89.* clarè conuincitur. Sed neque in conferentia Anni MDCXV. neque in processu Julico exprimi potuit illud Originale, sed nuda semper copia & exemplum visum est, & quidem exemplum non ab ipso Originali extractum, sed copiarum alicuius, necio vnde excopiatæ, exemplum.

Exempla verò fidem non facere nisi ex Originali solemniter exscripta sint, idque citata & præsentate parte, in iure notissimum est, *cap. 1. de fide instrum. l. quicumque 2. ff. eod. l. vlt. ff. Testament. quemad. aper. l. 3. C. de Rescriptis. Did. Conary.*